

James Tapscott, συνομιλώντας με το τοπίο

Ο Αυστραλός καλλιτέχνης James Tapscott γεννήθηκε το 1980 στο Perth της Αυστραλίας. Ιδρυτής του προγράμματος [Globelight](#), προωθεί με events και εκθέσεις νέα ταλέντα στο χώρο του φωτισμού και του design ενώ δραστηριοποιείται σαν καλλιτέχνης και ο ίδιος. Δημιουργεί κατά κύριο λόγο εγκαταστάσεις (installations) και από το 2000 εισάγει στο έργο του το φως. Τα έργα του στο μεγαλύτερο μέρος τους συνδυάζονται με τη φύση και πραγματοποιούνται σε εξωτερικό περιβάλλον ενώ μεγάλο αριθμό φωτιστικών εγκαταστάσεων έχει δημιουργήσει παραπλεύρως ή εντός του υδάτινου στοιχείου.

Ο James Tapscott χρησιμοποιεί υλικά με βάση το φως και φυσικά στοιχεία προκειμένου να δημιουργήσει έργα που εντάσσονται στο τοπίο χωρίς να διαταράσσουν την ισορροπία του. Συνήθως δημιουργεί απλές και κομψές φόρμες που τις εντάσσει στο φυσικό περιβάλλον. Αυτή η αλληλεπίδραση ανάμεσα στη δημιουργία του και στο τοπίο δίνει τη δύναμη να ξεπεραστεί η γλώσσα ως κώδικας επικοινωνίας και τη δυνατότητα να αρθούν τα όρια μεταξύ ύλης και ενέργειας.



Arc One, Λίμνη Tyrrell, 2009

Τα έργα του είναι ενεργειακά αποδοτικά και ευαίσθητα με το φυσικό περιβάλλον. Με την εφήμερη φύση τους προσπαθούν να θυμίσουν ότι ο κόσμος επικοινωνεί με μας μέσα από την αλλαγή των εποχών, του κλίματος και της τοπιογραφίας.

Ο James Tapscott σημειώνει για το έργο του:

Για το πώς επιλέγει τις τοποθεσίες του

Επιλέγει τις τοποθεσίες που δημιουργεί τα έργα του με γνώμονα τη μοναδικότητά τους. Για τη λίμνη Tyrrell αναφέρει συγκεκριμένα τον τρόπο που έρχεται και φεύγει η παλίρροια καθημερινά και τον άνεμο που προκαλεί την εξάτμιση του νερού. Είναι τόσο επίπεδη και λιτή που μπορεί κανείς να αντιληφθεί την καμπυλότητα της γης όταν στέκεται στη μέση.



The flow project, Wild dog creek, 2011

Άλλα μέρη τα επιλέγει εξαιτίας ίσως του τρόπου που τα δέντρα αναπτύσσονται , τον τρόπο που κινείται ένα ποτάμι γύρω από τις πέτρες αλλά και για τον τρόπο που η γη συναντά τη θάλασσα. Και αυτό είναι κάτι που τον προκαλεί να δουλέψει και να το τονίσει με φως.



The Transference Field, Slovakia, 2013

Για τους συμβολισμούς στο έργο του

Προσπαθεί να αποφεύγει τους συμβολισμούς. Αυτό που επιδιώκει να επιτύχει μέσω της απουσίας της γλώσσας είναι να κρατήσει τις φόρμες του λιτές, όσο αυτό είναι δυνατό, με σκοπό να μην έχει να πει κάτι απευθείας στον θεατή και να επιτρέψει στο τοπίο να το χειριστεί με έναν οπτικό τρόπο. Αν δημιουργήσει κάτι περίπλοκο δεν θα είναι αξιοπρόσεκτη η επίδραση του φαινομένου στο τοπίο. Στην ουσία πρόκειται για μια συνεργασία ανάμεσα σε αυτόν και το τοπίο και για αυτό τον λόγο προσπαθεί να διατηρήσει την απλότητα στη δουλειά του.

Για αυτό που επιθυμεί να δει ο θεατής:

Αυτό που προσπαθεί να πετύχει είναι να καθιστά ικανό τον θεατή να δει ή να καταλάβει για το τοπίο κάτι που δεν είχε αντιληφθεί πριν από αυτήν την παρέμβαση. Χρησιμοποιεί το φως ως μέσον για να ενισχύσει την οπτική των φαινομένων και να επικεντρώσει την προσοχή σε κάτι που σε άλλη περίπτωση δεν θα

ήταν αξιοπρόσεχτο. Για παράδειγμα οι φόρμες που δημιουργήθηκαν στο έργο [Arc One](#) δημιουργήθηκαν στη διάρκεια ενός ολόκληρου μήνα, όταν η παλιρροϊκή κίνηση της λιμνοθάλασσας κινούσε το φωτεινό σχοινί λίγο κάθε μέρα και ο αέρας διαφοροποιούσε διακριτικά το προεξέχων σχοινί που με την εξάτμιση του άλατος δημιουργούσε μικρές μάζες γης. Κάτι τέτοιο δεν μπορεί να θεωρηθεί μια ολική εμπειρία εκτός αν και κάποιος το παρακολουθούσε καθόλη τη διάρκεια του μήνα.

Για την τεχνολογία που επιλέγει

Η επιλογή της εκάστοτε τεχνολογίας εξαρτάται από το ίδιο το έργο. Συνήθως χρησιμοποιεί LED ενώ όταν δεν υπάρχει η δυνατότητα παροχής ενέργειας χρησιμοποιεί μπαταρίες. Πολύ συχνά χρησιμοποιεί και οπτικές ίνες, όπως στο έργο [Threshold](#), καθώς είναι εύκαμπτες και παρέχουν έναν οργανικό τρόπο στη μεταφορά φωτός, όπως ένας σωλήνας νερού.



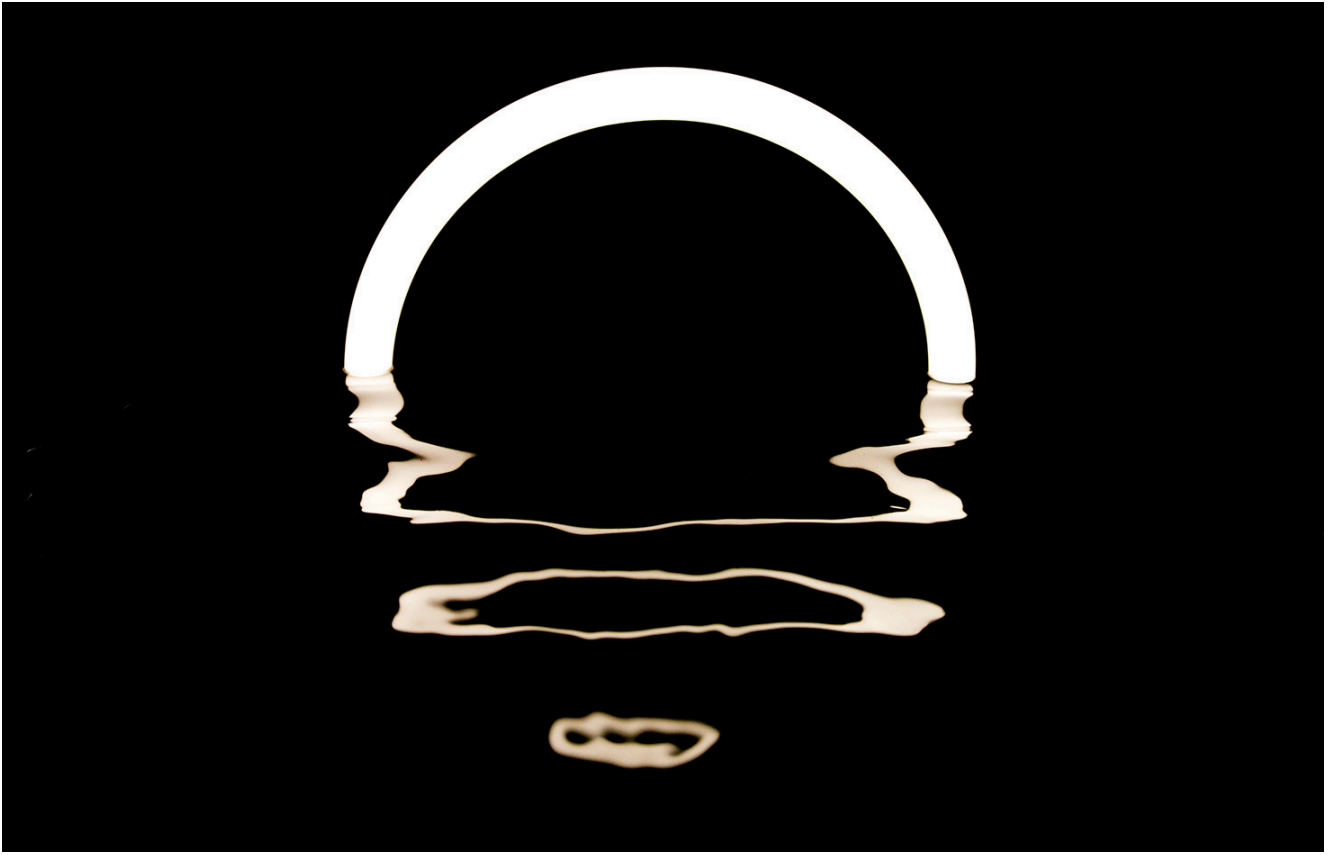
Threshold, Ocean Grove , 2011

Το έργο *Arc One* δημιουργήθηκε με τη χρήση φωτεινού σχοινιού καθώς έχει ιδιαίτερη αντοχή στο νερό και μπορεί να διαμορφωθεί από την ένωση πολλών κομματιών. Το τελικό του μήκος έφτασε τα 100 μέτρα. Στο [Arc Seven](#) που είναι ένα έργο ακόμα υπό διαμόρφωση χρησιμοποιήθηκε κυκλικός λαμπτήρας φθορισμού.

Το *The flow project* δημιουργήθηκε με ηλιακής ενέργειας led που κινούνταν με το ρεύμα του νερού. Το συγκεκριμένο πρότζεκτ είχε σαν στόχο να ιδωθεί σαν φωτογραφικό και σαν επέκταση ενός άλλου πρότζεκτ που δούλευε στο εργαστήριο χρησιμοποιώντας οπτικές ίνες. Η ιδέα ήταν να αποτυπωθεί η κίνηση στον χρόνο. Ο τρόπος που η κάμερα μπορεί να αιχμαλωτίσει την στιγμή και να επιτρέψει στον θεατή να το αποσυμπιέσει κοιτάζοντας την εικόνα έχει πραγματικό ενδιαφέρον. Στόχος ήταν η αφήγηση της ροής του νερού μέσα από τις εικόνες διαμέσου του φωτός.

Γιατί επιλέγει το νερό

Το νερό είναι ιδιαίτερα ελκυστικό σαν υλικό ,ιδιαίτερα με την αλληλεπίδραση του με το φως. Ο τρόπος που ανακλά και διαθλά το φως είναι μοναδικός και παρέχει τη δυνατότητα να ενισχυθεί η κατανόηση μας για το φως. Επίσης ο τρόπος που συμπεριφέρονται φως και νερό έχουν ομοιότητες. Για παράδειγμα ο τρόπος που γεμίζουν τον χώρο. Επιπλέον το νερό είναι ένα ιδανικό μέσο για να συλλάβεις και να εργαστείς σε σχέση με τον χρόνο. Είναι τόσο σταθερό στην κίνηση του που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να πει τον χρόνο, όπως τα παλιά μεσαιωνικά ρολόγια νερού. Επίσης σχετίζεται και άμεσα με την ψυχολογία καθώς το νερό παρέχει τη δυνατότητα να χαλαρώνει και να ενδυναμώνει , να καθαρίζει το μυαλό και να το καθιστά έτοιμο για νέες εμπειρίες. Τέλος ο τρόπος που επικοινωνεί η βαρύτητα , η επιπεδότητα του σε ένα τοπίο επιτρέπει να συλλάβουμε την περιοχή και την παρουσία του εδάφους εντός του οπτικού μας πεδίου.



Arc Seven, prototype, 2013